

Novo jutro, novi izazov. Danas bi trebali krenuti prema Maja e Jezerces, najvišem vrhu cjelokupnog Dinarskog gorja i našem primarnom cilju ovogodišnjeg izleta u Prokletije. Još sinoć su mi Meri i Tea priopćile da bi radije ostale u Grebaji i otišle na onu turu po Volušnici i Popadiji koja je nas očarala četiri godine ranije.

Jučerašnji uspon je ostavio traga i u potpunosti razumijem njihovu odluku. Tim više što sam siguran da će i njima dvjema biti lijepo kao i nama na putu prema Maja e Jezerces.

Plan je jutro iskoristiti za odmaranje i svojevrсно skupljanje energije za poslijepodnevni put do Ropojanskog Zastana gdje planiram da podignemo logor. Otišli smo ujutro do Gusinja, pojeli izvrstan burek, popili kasnije gotovo podjednako dobru kavicu, prošetali gradićem i sreli se s našim domaćinima iz PD "Karanfil" Saljom i Mirom, koji će nam se sutra na Zastanu pridružiti na usponu na Jezerce. Gusinje je gradić na kraju svijeta. Granice su presjekle nekadašnje karavanske putove prema Skadru i jedina je prometnica ona koja ga preko Plava i Andrijevice povezuje s ostatkom Crne Gore. To je zasigurno ponajviše utjecalo na izraženu emigraciju iz ovog kraja. Stoga ni ne čudi podatak da broj Gusinjana u New Yorku i okolici višestruko nadmašuje broj današnjih stanovnika Gusinja. Od Salje čujemo da je u izgradnji nova cesta prema Podgorici koja bi znatno skratila putovanje žiteljima plavsko-gusinjske kotline do crnogorske metropole i dalje prema moru. U nadi da će ta dugo iščekivana prometnica vratiti život u ovaj kraj, u poslijepodnevnim se satima vraćamo u dolinu Grebaje. Treba spremati ruksake za ovu dugu turu i ponajviše za noć u planini.

Porajna je naša prva noćna hać. Dugo i vaša zapadnjačka. Baš je nas malo ugrijati prije sna.